

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਸ.ਬੀ.ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਪੀ.ਸੀ. ਜੇ.ਜੇ.

ਉਦੇ ਭਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਕਪੂਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1963 ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 450

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)- S. 60(1) (ccc) - ਗੈਰ-ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਨਿਰਣਾ-
ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਆਪਣੇ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ
ਦੇਣਾ- ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਵੈਇੱਛਤ ਨਹੀਂ
ਛੱਡਣਾ - ਕੀ ਕੋਈ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਆਯੋਜਤ, ਪ੍ਰਤੀ ਪੂਰੀ ਬੈਚ- ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕੋਲ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਘਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੇ
ਆਪ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ , ਉਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਸ ਦੇ
ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਛੱਡੇ ਜਾਣ
ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਛੇਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਫੋਰਟਿਓਰੀ ਜੇ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ
ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ, ਜੇ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ
ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 60(1) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ
ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਸੀਸੀਸੀ) ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ।

ਰੱਖੀ ਗਈ (ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੈਪੂਰ , ਜੇ.ਜੇ.; ਪੰਡਿਤ ਜੇ. ਕੰਟਰਾ)- ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ
ਧਾਰਾ 60(1) (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੀਆਂ ਸਾਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭੇਦ
ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿੱਥੇ ਘਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੰਗ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ
ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਣਯੋਗ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਯਾਨੀ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਘਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ,
ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪੰਡਿਤ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ , ਜੇ.-ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਸਵੈਇੱਛਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਮੰਗ ਜਾਂ ਪੁਨਰਵਾਸ ਅਥਾਰਟੀ, ਫਿਰ ਉਸ ਪ੍ਰੋ ਮਾਮੂਲੀ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 60(1) (ccc) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

1963 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 14 ਫਰਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਐਸ. ਦੁਲਟ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਕੇਸ. 15 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਆਖਰਕਾਰ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ 1966 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

, 1963, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਦੇ ਹੋਏ। ਸ਼ਿਵ ਦਾਸ ਤਿਆਗੀ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਮੁੱਖ ਰਾਮ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਟੈਚ ਕੀਤੀ ਦੁਕਾਨ 1st ਗਲਾਸ, ਰੇਵਾੜੀ, ਮਿਤੀ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਨੂੰ ਛੇਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਜੱਜ ਦੇ - ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਉਹੁਬਾਰਾ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1 ਮਾਰਚ, 1963 ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜੀਪੀ ਜੈਨ ਅਤੇ ਬੀਐਸ ਗੁਪਤਾ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਨਿਰਣਾ ਐਸਬੀ ਕੈਪੂਰ , ਜੇ.

1. 14 ਫਰਵਰੀ, 1964 ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ

ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ:

ਧਾਰਾ 60(ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਘਰ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? 1) (ਸੀਸੀਸੀ) ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ?

(2) ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਕੋਈ ਇਮਾਰਤ ਜੋ ਗੈਰ-ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਨਿਰਏ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ?

(3) ਕੀ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦੇਣਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੰਗ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਅਥਾਰਟੀ?

2. ਇਹ ਸਵਾਲ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ.... 1963 ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 450, 1963 ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ: 812 ਅਤੇ 1963 ਦੀ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ: 120। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਤੱਥ ਹਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ. 1963 ਦੇ ਈਐਸਏ ਨੰਬਰ 450 ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਚੰਦੀ ਰਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਪੂਰ ਚੰਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੌਬਾਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਕੁਰਕ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਹ ਘਰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਸਲਿਮ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ 1959 ਵਿੱਚ ਚੰਡੀ ਰਾਮ ਨੇ ਪੂਰੇ ਘਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਕੁਰਕੀ ਅਧੀਨ ਮਕਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੁਖ ਰਾਮ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਚੰਡੀ ਰਾਮ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਚੰਡੀ ਰਾਮ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਅਤੇ ਮੁਖ ਰਾਮ ਇਵੈਕੂਈ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਖ ਰਾਮ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹਲਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੰਡੀ ਰਾਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਿ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਾ 60(1) (ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਗੁੜਗਾਓਂ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਕੁਰਕੀ

ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਮੁਖ ਰਾਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ , ਜਿਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਆਏ ਜਦੋਂ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਕਿ ਚੰਬਾਰੇ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

3. 1963 ਦੇ ਈ.ਐੱਸ.ਏ. 812 ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਰਾਣੀਕਾ-ਬਾਗ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ 5 ਕਮਰੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 3 ਦੀ ਮੰਗ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਸਕੂਲਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਦੋ ਕਮਰੇ ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੂਰੇ ਘਰ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਮੰਗ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਰੋਹਤਕ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਲੈਟਰੀਨਾਂ, ਇੱਕ ਵਿਹੜਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਰਾਂਡਾ ਵਾਲੇ ਸੱਤ ਕਮਰੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਕਮਰੇ ਵਿਹੜੇ ਦੇ ਵਰਾਂਡੇ ਅਤੇ ਲੈਟਰੀਨਾਂ ਦੇ ਆਮ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮੇਤ ਜਵਾਲਾ ਦਾਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ । -ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਘਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ 4 ਕਮਰੇ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਵਿਹੜੇ, ਵਰਾਂਡੇ ਅਤੇ ਲੈਟਰੀਨਾਂ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ, ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇਸ ਲਈ, ਘਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

5. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤਿੰਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝਾ ਕਾਰਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਹਰੇਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਮਕਾਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਲਗਾਵ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਏ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿਰਏ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 3, ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ਼ ਦੇ

ਐਗਰੀਕਿਊਲਚਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ।

ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ। ਕੇਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ, ਮਕਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ। ਫਿਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਾਲੇ ਕਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ ਜੋ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ (ਕਲਾਜ਼ ਸੀ) ਹੈ।

" ਘਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ (ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਜੁੜੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੰਦ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ) ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 60 ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਇਨਡੈਡਨੈਸ ਐਕਟ, 1934 (1934 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 7) ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। , ਧਾਰਾ (ccc) ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਵਿਸ਼ੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"(cc) ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ (ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਜੁੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੰਦ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ) ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੰਗੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾਏਗੀ।"

ਇੱਥੇ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 1934 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ 35 (ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ) ਨੇ ਵੀ ਕਲਾਜ਼ (ਸੀ) ਵਿੱਚ "ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ:

" ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਨਾ ਦਿਓ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਨਾ ਦਿਓ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ"।

7. ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਖਰਾ ਸਥਾਨ ਲਿਆ ਹੈ । ਸ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੰਦ, ਜੋ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ"

ਸ਼ਬਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਜੇ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਸੀ, ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਤਾਂ 20 ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਇਮਾਰਤ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਇਕ ਕਮਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਮਰਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵੀ ਉਸਾਰੂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

8. ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜੈਨ ਨੇ 1963 ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 450 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਜੀਬ ਸੀ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕੁਰਕੀ ਸਿਰਫ ਮੁਖ ਰਾਮ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਚੰਦੀ ਰਾਮ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਹੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਕਿਸਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ" ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ "ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ "ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨੱਥੀ ਇਮਾਰਤ (ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿਚ ਦੁਕਾਨ) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ਰਤ. ਉਸਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਖੁਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ ਸੀ; ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ (ਮੁਖ ਰਾਮ) ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਲਕੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀ : ਕਿ ਮੁਖ ਰਾਮ ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। - ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ) ਐਕਟ , 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ; ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਖ ਰਾਮ ਨੂੰ ਚੰਦੀ ਰਾਮ ਦੇ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਤੱਕ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚੰਡੀ ਰਾਮ

ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਖ ਰਾਮ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ। . ਇਸ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

9. 1963 ਦੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੂਸਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 812 ਵਿੱਚ ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ. ਜੈਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਮੰਗ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਐਕਟ, 1953 (1953 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. 11) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਗ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਹੈ, ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੋਟ ਤੋਂ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਮੰਨੇ-ਪ੍ਰਮਾਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਤਮ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ। ਹੋਰ ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਡਿਬਟਡਨੈੱਸ ਐਕਟ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.) ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

10. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਵਿਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਦੇ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਲਾਭਕਾਰੀ ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। . ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਰਤਾਂ "ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ" ਅਤੇ "ਕਿਸੇ ਕਿਸਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ"। "ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ" ਸਮੁੱਚੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਸ

ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਸੀ ਜੋ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇਕਰ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਉਸਾਰੂ ਕਿੱਤੇ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਪਤੀ।

11. ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਅੱਗੇ, ਇਹਨਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

12. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਘਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਰਕੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਸਿਰਫ ਮਕਾਨ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਦਾ ਘਰ, ਉਸ ਦੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੇ ਸੰਦ, ਆਦਿ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੱਥੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਖੇਤੀਵਾਦੀ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਘਰ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਕੁਰਕੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ "ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸਮੁੱਚੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਸਮੁੱਚਾ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

13. ਵੈਬਸਟਰਜ਼ ਥਰਡ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ "ਘਰ" ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ:

"ਮਨੁੱਖੀ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਜਾਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਢਾਂਚਾ; ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਜਾਂ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਪਰੀਤ; ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਕੁਝ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕੁਆਰਟਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ।"

ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ" ਦਾ ਅਰਥ ਮਨੁੱਖੀ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਪੂਰਾ ਢਾਂਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਵਾਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ

ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ. ਜੈਨ ਨੇ ਬੇਨਾਬੇ ਬਨਾਮ ਦਿ ਮੇਅਰ, ਐਲਡਰਮੈਨ ਅਤੇ ਬਰਗੇਸ ਆਫ਼ ਦਾ ਬੇਰੇ ਆਫ਼ ਵੁੱਡ ਗ੍ਰੀਨ (1945) 2 ਸਾਰੇ ਈਆਰ 162 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਘਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਹਸਤੀ, ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ [ਹਾਉਸਿੰਗ ਐਕਟ, 1936 ਦੀ ਧਾਰਾ 16](#) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੇ ਉਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ। ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਮੰਗ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਐਸ ਕੇ ਜੈਨ ਕਿੰਬਰ ਬਨਾਮ ਐਡਮਨਜ਼ (1900) 1 Ch. ਡੀ. 412, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਫਲੈਟਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਇੱਕ ਨੇਮ ਵਿੱਚ "ਘਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਘਰ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੰਖਿਆ ਤੋਂ ਵੱਧ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਸੰਦਰਭ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕੱਟਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਇਹ ਹੁਕਮ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਵੀ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੀ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਗਏ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਫਲੈਟਾਂ ਵਾਲੀ ਬਹੁ-ਮੰਜ਼ਿਲੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ "ਇੱਕ" ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਖੁਦ ਕਿਸੇ ਫਲੈਟ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਵੇ।

14. ਸ੍ਰੀ ਐਸ ਕੇ ਜੈਨ ਫਿਰ ਫਰਮ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਦੇਵਤ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਚੰਦ, ਏਆਈਆਰ 1938 ਲਹ 608 ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਕਿ [ਧਾਰਾ 60\(1\)\(ਸੀ\)](#) ਅਧੀਨ ਕੁਰਕੀ ਦੀ ਛੋਟ ਖੁਦ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਜੱਜ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੱਦ ਜਿਸ ਨਾਲ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੇਸ ਏਆਈਆਰ 1938 ਲਾ 608 (ਸੁਪਰਾ) ਕੋਈ

ਵੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਜੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, "ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸਮੁੱਚੀ ਇਮਾਰਤ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ "ਉਸ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ" ਯੋਗਤਾ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ "ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਲਈ ਕਨੂੰਨ, ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਦਮਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਪੀ. ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਕਿਸੇ ਕਿਸਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ" ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਇਮਾਰਤ ਨਾਲ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਵਕੀਲ ਦੀ ਚਤੁਰਾਈ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

15. ਦੂਸਰਾ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਦਲੀਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਹੈ "ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ" ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਾਰੂ ਕਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਪਸ ਜੂਰੀਸ ਦੇ ਵਾਲੀਅਮ 67 ਦੇ ਪੰਨੇ 83 ਅਤੇ 84 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ" ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕੰਡਮ .

"ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਰਥ ਹਨ; ਕਨੂੰਨੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰਚਨਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ਾ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਕਬਜ਼ੇ" ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਉਸਾਰੂ ਕਿੱਤੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਰਥ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਹੈ। ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਣ ਲਈ "ਕਬਜ਼ਾ" ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਇਮਾਰਤ ਜਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਇਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸਵੈ-ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਅਸਲ ਮਦਦ ਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਉਸ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

16. ਮਿਸਟਰ ਐਸ.ਐਲ. ਪੁਰੀ, ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਲਈ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵੈਬਸਟਰਜ਼ ਥਰਡ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ "ਕਬਜ਼ਾ ਕਰੋ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਅਰਥ ਹਨ, ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਹੱਦ ਭਰਨ ਲਈ, ਨਿਵਾਸ ਲੈਣ ਲਈ, ਵਸਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਰਹਿਣ ਲਈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਘਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਕਬਜ਼ਾ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਅਸਲ ਕਿੱਤੇ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਹਰ ਘਣ ਇੰਚ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀਜ਼ ਲਾਅਜ਼ (ਤੀਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਦੇ ਖੰਡ 14 ਦੇ ਪੰਨਾ 16 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ "ਕਬਜ਼ੇ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਇੱਕ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿੱਤੇ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਤੱਤ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ਾ ਇੱਕ ਕਿੱਤੇ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਘਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਯੋਗਤਾ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ"।

ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵਿਦਵਾਨ ਕੰਪਾਈਲਰ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸ੍ਰੀ ਐਸ ਕੇ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੇਸ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਲਿਫਟ ਬਨਾਮ ਟੇਲਰ ਸੀ। (1948) ਪੰਨਾ 402 ਅਤੇ 403 'ਤੇ 2 KB 394। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਐਕਟ, 1927 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਤੇ 5 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਮਾਰਤ

ਦੀ ਨਵੀਂ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਖੁਦ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਫੈਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। . ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਵਾਜਬ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਹਾਸੇਹੀਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿੱਤੇ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਵਪਾਰਕ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖ ਕੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਫਰਮ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਪਰਿਸਰ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ "ਮਾਡਰਨ ਰੀਅਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ" ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਂਝੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ। . ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਲੀਲ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਖੁਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ।

17. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ "ਕਬਜ਼ਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੇਲੋੜਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਰਤੀ ਵਿੱਚ ਮੈਸੂਰ ਹਾਊਸ ਰੈਂਟ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ "ਕਬਜ਼ੇ" ਅਤੇ "ਕਬਜ਼ੇ" ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਾਲ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਸਰਕਾਰ ਮੈਸੂਰ, ਏਆਈਆਰ 1951 ਮਾਈਸ 66 ਅਤੇ ਬਾਲਮਕੁੰਡ ਵਿੱਚ ਬਿਹਾਰ ਬਿਲਡਿੰਗਜ਼ (ਲੀਜ਼, ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ) ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 (3) ਖੱਤਰੀ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਨਰਾਇਣ, ਏਆਈਆਰ 1949 ਪੈਟ 31 ਅਤੇ ਫਰਮਾਨਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਬਿਲਡਿੰਗਜ਼ (ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ) ਐਕਟ, 1946 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 (3) ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾ. ਮੁਹੰਮਦ ਇਬਰਾਹਿਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਨਾਮ ਸਈਅਦ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ,

ਏਆਈਆਰ 1950 ਮੈਡ 556 ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਵਾ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ , ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1963) 1 ਪੰਜ 827. ਇਹ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਕਿੱਤਾ" ਸ਼ਬਦ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਆਯਾਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਜਾਂ ਰਚਨਾਤਮਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60(1) (ਸੀ) ਜਾਂ (ਸੀਸੀਸੀ) ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕੁਝ ਕੇਸ ਵਧੇਰੇ ਮਦਦਗਾਰ ਹਨ ।

ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਫੁੰਮਣ ਸਿੰਘ, ਏਆਈਆਰ 1934 ਲਹ 680 ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਰਹਿਣਾ" ਜਾਂ "ਖੇਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ "ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਹਿੰਦਾ"। ਬਿੰਦਰਾ ਬਾਨ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਚੇਤ ਰਾਮ ਬੁੱਧ ਰਾਮ, (1956) ਵਿੱਚ 58 ਪੁਨ ਐਲਆਰ 4, ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ , ਜੇ. ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਲਾਜ਼ 60 (1) (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਬਦ "ਕਬਜ਼ਾ" ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ, ਯਾਨੀ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਸਰੀਰਕ ਕਿੱਤੇ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 60(1) (ਸੀ) ਜਾਂ (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਕਿੱਤੇ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਉਸਾਰੂ ਕਿੱਤਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜੇਕਰ ਸਾਰਾ ਘਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

18. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ "ਕਬਜ਼ਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਕੰਟੇਨਮੈਂਟ ਬੋਰਡ, ਅੰਬਾਲਾ ਹੈ। ਬਨਾਮ ਦੀਪਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ । AIR 1963 SC 963 at pp. 965 ਅਤੇ 966. ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਛਾਉਣੀ (ਹਾਊਸ ਰਿਹਾਇਸ਼) ਐਕਟ, 1923 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ , ਅੰਬਾਲਾ ਛਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਵਜੋਂ ਮਕਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਬੰਗਲੇ ਦੇ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ-ਫ਼ੈਜ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਛਾਉਣੀ (ਹਾਊਸ ਅਕੋਮੋਡੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1923 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੀਜ਼ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਖੁਦ ਅਸਲ ਕਿੱਤੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਬ-ਪਟੇਦਾਰ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। in occupation ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਲੀਜ਼ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਖੋਹਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਸਲ ਕਿੱਤੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿੱਤੇ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਕਿੱਤੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। . ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਖੜਕਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿਚ ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਫੈਸਲਾਕੁੰਨ ਵਕੀਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਲਾਜ਼ (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ "ਰਚਨਾਤਮਕ ਕਿੱਤਾ" ਹੈ।

ਛੇਟ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਸਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਜਾਂ ਨਿਰਭਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਏ ਗਏ ਅਤਿਅੰਤ ਰੁਤਬੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਸਵਾਲ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਘਰ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਘਰ ਦਾ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਪੂਰਾ ਘਰ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਛੇਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਹ ਬਿੰਦੂ ਨੰਬਰ 1 ਹੈ ਜੋ ਬੈਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

19. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਮੁੱਚੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ .. "ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ" ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਨਿਰਣਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਖੁਦ ਘਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਛੋਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਡਿਬਟਡਨੈਸ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 7, 1934, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ , ਇੱਕ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਡਿਬਟਡਨੈਸ ਐਕਟ, 1934 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਗਜ਼ਟ, 1934, ਅਸਧਾਰਨ ਦੇ ਪੰਨੇ 230-240 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੱਖੀ ਗਿਰਾਵਟ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰ ਚਿੰਤਤ ਸੀ । ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 35 ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60(1)(ਸੀ) ਵਿੱਚ "ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦ "ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਨਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਨਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਖਾਲੀ ਛੱਡਣ' ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਜਾਂ ਵੱਧ"। ਇਹ 1940 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 12 ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 35 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (3), (4), (5) ਅਤੇ (6) ਜੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੋਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਭ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਬੰਗਾਲ ਇਮਿਊਨਿਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ , ਏਆਈਆਰ 1955 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। SC 661 (ਪੈਰਾ 22 'ਤੇ) ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਚਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਬਣਨ

ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਕੀ ਸੀ; ਦੂਜਾ ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਅਤੇ ਨੁਕਸ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਤੀਸਰਾ, ਰੋਗ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਸੰਸਦ ਨੇ ਕਿਹੜਾ ਉਪਾਅ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਚੌਥਾ, ਉਪਾਅ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਦਫਤਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ, ਅਤੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ, ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸੂਖਮ ਕਾਢਾਂ ਅਤੇ ਚੇਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਕਮੇਡੋ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 'ਪ੍ਰੋ ਬੇਨੇ ਪਬਲਿਕੇ ' ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਇਰਾਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਉਪਾਅ

ਕੰਵਰ ਸਿੰਘ ਵਰਸਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ [ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ](#) , ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 871 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਜੇ, ਇਸ ਲਈ, ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਦੇਣਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਅਰਥ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਰਥ ਤੋਂ ਵੀ ਹਟ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਦਿਓ ਜੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੇ ਇਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਸਟੀਕ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੁਆ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ , ਜੇ. ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਪੰਡਿਤ , ਜੇ. ਬਾਲਕਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦ, (1961) 63 ਪੁਨ ਐਲਆਰ 723 ਪੈਰਾ 8 ਵਿਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ , ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਸਟੀਕ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਹ ਵਿਧਾਨ ਹਨ ਜੋ ਅਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਅਰਥਾਂ ਵਾਲੇ ਹਨ ਜੋ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਭਾਸ਼ਾ ਸਾਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਾ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਧਾਰਾ (ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ , ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ

ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਕਰਨਾ, ਤਾਂ ਜੋ "ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। "

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲਾਭਦਾਇਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲਾਜ਼ (ਸੀਸੀਸੀ) ਸੈਕਸ਼ਨ 60 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ , ਜੋ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਚਲਣਯੋਗ ਜਾਂ ਅਚੱਲ, ਸਬੰਧਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ। ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼, ਇਸ ਲਈ, ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰੈਂਡਵੇਅ ਅਤੇ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇਜੇ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਅਪਵਾਦ ਹੈ। ਮਿਰਜ਼ਾ ਬਨਾਮ ਝੰਡਾ ਰਾਮ ਵਿੱਚ , ਏਆਈਆਰ 1930 ਲਹ 1034 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸਿਧਾਂਤ ਸੀ ਕਿ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਈ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਿਆਂ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵੀ. ਕੁਝ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ - ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ - ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸੰਪਤੀ.

21. ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵੱਲ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ-- ਕਪੂਰ ਦੁਆਰਾ । ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ) ਆਗਾ ਜਾਫਰ ਅਲੀ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਰਾਧਾ ਕਿਸ਼ਨ , ਏਆਈਆਰ 1951 ਪੁੰਜ 433, ਟੇਕ

ਚੰਦ, ਜੇ., ਐਫ. ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਐਫ. ਜੈ ਰਾਮ ਭਗਤ ਰਾਮ, (1957) 59 ਪੁਨ ਐਲਆਰ 325: (ਏਆਈਆਰ 1957 ਪੁੰਜ 293) ਅਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਦੁਆਰਾ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ. ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਲਾਲ, (1963) 65 ਪੁਨ ਐਲਆਰ 641 ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ-- ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਚੰਦ ਸਾਬਕਾ 1956 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 185 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 8-12-1958 (ਪੰਜ) (ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ), ਦੈਲਤ ਰਾਮ ਨਰੂਲਾ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਸ਼ੀਲਾ _ ਸਾਬਕਾ 1958 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 21 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 8-4-1959 (ਪੁੰਜ), (ਦੁਲਟ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ) ਅਤੇ ਖਰੈਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਸਾਬਕਾ . 1962 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1080 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 2-1-1964 (ਪੁੰਜ), (ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ)

22. ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1951 ਪੁੰਜ 433 ਵਿੱਚ, ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੀ ਇਮਾਰਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਸੀ, ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੀ। . ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਖੁਦ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (1957) 59 Pun LR 325: (AIR 1957 Punj 293), ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਇੱਕ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਉਪਰਲੀਆਂ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ। ਨਿਰਣੈ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ। ਨਿਰਣੈ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ p 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। 329 ਕਿ ਕਲਾਜ਼ (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਿਰਣੈ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਬਾਂਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਖੁਦ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਹੁੰਦਾ। ਉਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ. ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਦੇ ਢੰਗ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਅਤੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ

ਵਜੋਂ ਮਨੋਨੀਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਪਾਰਕ ਦੇ ਉਲਟ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਕਸਦ. ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕੇਸ ਦਿੱਤੇ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ ਦੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਜਾਲੀ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੇਸ, ਇਸ ਲਈ, ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਿੱਧੀ ਮਦਦ ਦੀ।

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ ਬਹਾਦੁਰ , ਜੇ., (1963) 65 Pun LR 641 ਵੀ ਉਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। 1956 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 185 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ 8-12-1958 (ਪੰਜ) ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਾਬਕਾ. 1958 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ: 21 ਮਿਤੀ 8-4-1959 (ਪੁੰਜ) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਛੋਟੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੁਕਾਨਾਂ ਸਨ ਜੋ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਹੋਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਣਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸਥਾਨ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਇਮਾਰਤ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਕੁਰਕੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਵਿੱਚ. 1962 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1080 ਨੇ 2-1-1964 (ਪੰਜ) ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਦੁਬਾਰਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿੱਧੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ

ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ.

23. ਇਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ (1957) 59 ਪੁਨ ਐਲਆਰ 325: (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਪੁੰਜ 293) ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੁਲਟ ਦੁਆਰਾ , ਸਾਬਕਾ ਵਿੱਚ ਜੇ. 1958 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 21, 8-4-1959 (ਪੰਜ) ਨੂੰ ਬਿਰਚ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜ, (ਸਾਬਕਾ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 35 ਆਫ਼ 1957 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 14-1-1960 ਨੂੰ) ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। (ਪੰਜ)) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਲਟ , ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੁਆ , ਜੇ. ਸਹਿਮਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮਰਕੈਟਾਈਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਜਨਰਲ ਟਾਈਪਰਾਈਟਰ ਕੰਪਨੀ , ਜਲੰਧਰ ਸਿਟੀ , (1962) 64 ਪੁਨ ਐਲਆਰ 1081: (ਏਆਈਆਰ 1963) ਪੰਜਾਬ 205) ਜੋ ਕਿ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(1962) 64 ਪੁਨ ਐਲਆਰ 1081: (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1963 ਪੰ. 205) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਗਵਾਹੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਘਰ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਦੋ ਚੌਬਾਰੇ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ, ਦੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਉਸ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸਾਰਾ ਘਰ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਕਾ ਹੈ . 1957 (ਪੰਜਾਬ) ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 35। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਕੋਰਟ ਰੋਡ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਕੋਠੀ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੁਰਕ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੇ ਘਰ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬਾਕੀ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੋਪਾਲ ਵਰਗਾ ਹੀ ਸੀ ਦਾਸ ਬਨਾਮ F. ਸਰਦਾਰੀ ਲਾਲ (ਸਾਬਕਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 812 ਆਫ਼ 1963 (ਪੰਜ)) ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਘਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿਚ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅਸਲ

ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

24. ਇਹਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਸੀ ਟਕਰਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਕੇਸ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੁਣ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1963 ਐਸ.ਸੀ. 963 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਸਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਕੋਲ ਹੈ।

25. ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਧਾਰਾ (ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.) ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸੰਦਰਭ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਂਗਾ।

26. ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਅਰਥ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਖੁਦ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਇਮਾਰਤ , ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 60(1) (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

27. ਤੀਜਾ ਸਵਾਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਣਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕਠਿਨਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੀਜੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਘਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ, ਜੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਕਮ-ਧਾਰਕ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੁਰਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਸਿੱਧੇ ਨਤੀਜੇ

ਵਜੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਮੰਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਾਲ ਬੋਝ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਨਾ ਖਰੀਦ ਕੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੇ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਕੀਮਤ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ) ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਹੋਰ ਢੰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਮੰਗ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮੰਗ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ, 1953 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਵੀ ਮੰਗ ਦਾ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਰਣਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੇਈਮਾਨ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਮੰਗਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਲਪਨਿਕ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸਾਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਘਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੰਗ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਅਥਾਰਟੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਟੱਲ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਭਾਵ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਘਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਕੁਰਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੰਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ - ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਘਰ ਵਿੱਚ

ਇਸਦੀ ਖਰੀਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਹ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (1957 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 36) (ਪੰਜਾਬ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਘਰ ਦਾ ਮੰਗਿਆ ਹਿੱਸਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

28. ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ. ਜੈਨ ਨੇ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਤਮ (1) 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ (2) ਇਹ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਤਮ ਠੋਸ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸਾਡੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ. ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਤੀਜੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਸਿੱਧਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤਕ ਦਲੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦੀ।

29. ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੀਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਂਗਾ।

30. 1963 ਦੀ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 120 ਹੁਣ ਉਪਰੋਕਤ ਜਵਾਬ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਅਤੇ 1963 ਦੀ ਦੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 460 ਅਤੇ 812 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮੇਰਾ ਸਿੱਧਾ, ਜੇ.

31. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਪੀਸੀ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.

ਕੈਪੂਰ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜਵਾਬ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਇਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਜਵਾਬਾਂ ਨਾਲ

ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਸਵੈਇੱਛਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਮੰਗ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਅਥਾਰਟੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 60(1) (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਭਾਗ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

" **ਸੈਕਸ਼ਨ 60(1)** . ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਸੰਪਤੀ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਮਕਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ। .....

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਵੇਰਵੇ ਅਜਿਹੀ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਅਰਥਾਤ _____ (ccc) ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ (ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭੋਗ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ) ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਗੈਰ-ਖੇਤੀਬਾੜੀ-ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ (ਏ) ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਉਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਹੈ ਅਤੇ (ਬੀ) ਉਹੀ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪੱਤੀ ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁੱਧ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਕਬਜ਼ਾ ਕਰੇ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਇਸਦੀ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀ. ਰਾਮਨਾਥ ਅਈਅਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਦ ਲਾਅ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ਼ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇੰਡੀਆ" ਪੰਨਾ 897 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:

"ਸ਼ਬਦ " ਕਬਜ਼ਾ " ਇੱਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਰਥ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿੱਤੇ ਨੂੰ ਦਰਯੋਗਤਾ ਦਾ ਟੈਸਟ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ; ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨੈਕਰ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਿੱਤਾ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਕਿੱਤਾ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਰੀਰਕ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ "ਕਬਜ਼ਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1965 SC 871 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ 'ਛੱਡਿਆ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕਈ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਰਥ ਉਸ ਪ੍ਰਸੰਗ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਗੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

* * * * *

* * * * *

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਜੇ, ਇਸ ਲਈ, ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਦੇਣਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਅਰਥ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਰਥ ਤੋਂ ਵੀ ਹਟ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਦਿਓ ਜੋ 'ਉਪਚਾਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦੇਵੇਗਾ।

ਧਾਰਾ 60(1) (ਸੀਸੀਸੀ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਡਿਬਟੇਡਨੈਸ ਐਕਟ, 1934 (1934 ਦਾ ਐਕਟ 7) ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਝੌਤਾ ਬੋਰਡਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸਮਝੌਤਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਮਦਮਪੱਟ ਦਾ ਨਿਯਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 35 ਦੁਆਰਾ , ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ ਕਿ ਗੈਰ-ਖੇਤੀਵਾਦੀ- ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਾਰਾ 60 (1) (ਸੀਸੀਸੀ) ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-

ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸਾਨ-ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 60 (1) (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਕਾਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਮਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਕਾਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੁਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਗੈਰ-ਖੇਤੀਬਾੜੀ-ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. (1957) 59 ਪੁਨ ਐਲਆਰ 325: (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 ਪੰ. 293) ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੀਫ਼ ਆਫ਼ ਇਨਡੇਡਨੈਸ ਐਕਟ, 1934 ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਨੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60(1) ਵਿਚ ਸ਼ੇਧ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਉਪਾਅ ਸੀ ਜੋ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 60(1) (ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ" ਦੇ ਕੀ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੌਖਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਖੇਤੀਬਾੜੀ-ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ 'ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ' ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 60(ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1) (ਸੀਸੀਸੀ)। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣਾ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਮੰਗ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਅਥਾਰਟੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਝੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜੇਕਰ "ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੀਫ਼ ਆਫ਼

ਇਨਡੇਟਡਨੈਸ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਗੈਰ-ਖੇਤੀਵਾਦੀ-ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਵੀ ਵਾਂਝਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਸੂਰ ਦੇ। ਪਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਧਾਰਾ 60(1) (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੈਰ-ਖੇਤੀਬਾੜੀ-ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ? ਗੈਰ-ਖੇਤੀਵਾਦੀ-ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰਾਹਤ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਨੂੰ ਖੋਹਣਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਵਿਆਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਧਾਰਾ 60(1) (ਸੀਸੀਸੀ) ਵਿੱਚ "ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, "ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਗੈਰ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਖੇਤੀਕਾਰ-ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿੱਤੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਛਾਉਣੀ ਐਕਟ, 1924 ਦੀ ਧਾਰਾ 99(2) ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ "ਕਬਜ਼ੇ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਏਆਈਆਰ 1963 SC 963 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

"ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 66 (1) ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਕਿੱਤੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਸਲ ਕਾਬਜ਼ ਹੈ, ਧਾਰਾ 99 (2) ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ' ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ। ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ' ਨਾ ਕਿ 'ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਸਲ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ', ਫਿਰ ਵੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 'ਕਿੱਤੇ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਲ ਕਿੱਤੇ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਆਪਣੀ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸਲ ਕਿੱਤੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਸਲ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ

ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਟੇ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਖੁਦ ਅਸਲ ਕਿੱਤੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਪ-ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਲੀਜ਼ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਖੋਹਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਸਲ ਕਿੱਤੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮਿਲਟਰੀ ਅਫਸਰ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨੌਕਰ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਫੌਜੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ। ਜੇ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਇਮਾਰਤ ਮਿਲਟਰੀ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨਧਾਰਕਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ "ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਦੇ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਪਵਾਦ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਖੇਤੀ-ਨਿਯਮ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 60(1) (ਸੀਸੀਸੀ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨਾਂ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਅਤੇ ਵੇਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਬਕਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ. 1957 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ 35 (ਪੰਜ), ਦੁਲਟ ਅਤੇ ਦੁਆ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ , ਜੇ.ਜੇ. 14-1-1960 ਨੂੰ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ, ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 60(1) (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੁਲਟ , ਜੇ. ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੁਆ , ਜੇ. ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ, ਨੇ ਦੇਖਿਆ:

ਘਰ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਛੋਟ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਸੇਢੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ ਕਿ ਮੰਗਿਆ ਹਿੱਸਾ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂ ਦਿੱਤਾ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 60(1)(ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.) ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ , ਸੁਝਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹਿੱਸਾ ਅਜੇ ਵੀ ਲੈਨਨ ਬਿਰਚ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੋ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੰਗਿਆ ਹਿੱਸਾ ਲੈਨਨ ਬਿਰਚ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸੇਢੀ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 60(1) (ਸੀਸੀਸੀ) ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ। ਲਗਾਵ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਸਲ ਕਿੱਤਾ ਬਹੁਤ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਾਜ਼ (ccc) ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਇਤਫਾਕਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਜਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 60(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀਸੀ) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਬੇਲੋੜੇ ਹਨ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਘਰ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਨਿਰਣੇ-

ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਛੋਟ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਦੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ, ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੈਨਨ ਬਿਰਚ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਘਰ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਛੋਟ ਸਿਰਫ ਉਸ ਅੱਧੇ, ਦੂਜੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।"

ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਸ਼ਬਦ "ਕਿੱਤਾ" ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 60(1) (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੁਲਟ , ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ "ਕਬਜ਼ੇ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ , ਜੋ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ 1958 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 21, 8-4-1959 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਪੁੰਜ)। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਦਸ ਕੀੜੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨਾਂ ਚਲਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਕਾਨਾਂ ਵਜੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 60(1)(ccc) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ । ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ--

"ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਘਰ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਦੁਕਾਨਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਵਰਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਘਰ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ।"

33. ਇਸ ਲਈ ਤੀਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਮੇਰਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫਰਕ ਪਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਦੇਣਾ ਸਵੈਇੱਛਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਤੀਜਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਮੰਗ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਅਥਾਰਟੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਗੈਰ-ਖੇਤੀਕਾਰ-ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 (1) (ਸੀਸੀਸੀ) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੇ ਘਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Jayant Jindal